

[Aksel Larsen.]

rundt omkring i landet og forhandle og organisere, men det var da langt mere enkelt, om den arbejdsgiver, der har brug for arbejdskraft og ikke kan få den ad de sædvanlige kanaler herhjemme, henvendte sig til arbejdsformidlingen. Hvis den ikke kan skaffe dansk eller her i landet boende arbejdskraft, undersøger den, om den kan skaffe arbejdskraft fra andre lande, og så må man i de lande, hvorfra gæstearbejderne fortrinsvis kommer, have filialer af arbejdsformidlingen oprettet i forbindelse med den danske repræsentation. Endvidere må det være sådan, at ingen kan rejse hertil for at få arbejde, uden at det er ordnet i deres eget land, som har undersøgt deres kvalifikationer, taget alt muligt i betragtning og sikret dem arbejde herhjemme og forberedt, at der er bolig til dem.

Jeg fremførte disse synspunkter den 10. november i år, og da ministeren svarede mig, forekommer det mig, at han illustrerede, at han totalt havde misforstået, hvad jeg havde sagt. Ministeren sagde — det kan ses i Folketingets Forhandlinger 1970-71 sp. 1027 — følgende:

„Jeg forstod egentlig hr. Aksel Larsens tanker om, hvordan man burde tilrettelægge den kommende indslusning af gæstearbejdere, sådan, at de i virkeligheden bygger på stort set de samme hovedprincipper som fremmedarbejderudvalgets indstilling.“

Jeg må sige; at ministeren åbenbart totalt har misforstået mig, og jeg tvinges altså til at forsøge at forklare det, så der er en mulighed for, at han begriber det.

Jeg har ikke tilsluttet mig de efter min mening udviklede forslag, der kom fra udvalget, selv om nogle af dem kan være nyttige. Jeg har sagt: brug arbejdsformidlingen, opret arbejdsformidlingskontorer i Tyrkiet, i Jugoslavien, i Pakistan, i andre lande, hvorfra det store kontingent af gæstearbejdere kommer, og sørg for ved aftale med vedkommende landes myndigheder, at folk, der vil have arbejde i Danmark, skal gå igennem dette arbejdsformidlingskontor. Så har man den fornødne kontrol med det, så kan man tage hensyn til, om de er faglærte eller ikke-faglærte, man kan sikre dem arbejde, og man kan tage hensyn til deres

sundhedsforhold og mange andre ting. Det er det, jeg har foreslået, det er det, jeg synes arbejdsministeren for længst burde have gjort, og det er lange tider siden, jeg har givet ham den idé i et udvalgs møde her i Folketinget, men det syntes ikke at virke. Nu giver jeg arbejdsministeren ideen for tredje gang, og jeg håber, han begynder at begribe, at det er arbejdsformidlingen, jeg taler om, og ikke et helt nyt apparat. Jeg synes, det skal gå så ordinært til som muligt, og det må da være arbejdsformidlingens sag, når vi nu har den — og den koster jo temmelig mange penge — at skaffe den fornødne arbejdskraft enten herhjemme fra eller fra udlandet.

Vi har nu fået arbejdsministerens redegørelse og beretningen fra udvalget, men jeg står her med et andet dokument, som forekommer mig temmelig væsentligt. Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund har syslet meget med problemet, og det er naturligt, fordi masser af disse gæstearbejdere er beskæftiget som ufaglærte i visse virksomheder, og i det omfang de har faglig tilknytning — hvad de alle sammen burde have — har de tilknytning til Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund. Forbundet har nedsat et udvalg, som har udarbejdet en udvalgsrapport om fremmedarbejderproblemet, kaldet „Samme vilkår“, og jeg henstiller til alle interesserede og især delethed til arbejdsministeriet og arbejdsformidlingen at studere denne lille pjece. Jeg kunne sådan set føle mig fristet til at oplæse den fra ende til anden, men jeg ved jo godt, at det bliver et lidt vel langt citat, og når jeg nu har gjort opmærksom på den, håber jeg, at alle rette vedkommende vil studere den; så vil de opdage, at der findes et righoldigt materiale. Der findes statistiske oplysninger om fremmedarbejderproblemet, om, hvor mange der er beskæftiget på de forskellige virksomheder; ja, det er ikke en omfattende statistik for hele landet, for det kan forbundet ikke skaffe, men man har altså skaffet en statistik over, hvorledes det er i visse afdelinger af arbejdsmands- og specialarbejderforbundet, hvor mange fremmedarbejdere der er, hvor stor en procentdel af arbejderstaben de udgør, og man har skaffet meget andet nyttigt materiale. Det er egentlig det bedste oversigtsmateriale, jeg